

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0429/2011

30. 11. 2011

ZPRÁVA

o situaci žen ve válce
2011/2198(INI)

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

Zpravodajka: Norica Nicolai

Navrhovatelka (*):
Catherine Grèze, Výbor pro rozvoj

(*) Postup s přidruženými výbory – článek 50 jednacího řádu

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	14
STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ	17
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	22

(*) Postup s přidruženými výbory – článek 50 jednacího řádu

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o situaci žen ve válce 2011/2198(INI)

Evropský parlament,

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv OSN ze dne 10. prosince 1948 a Vídeňskou deklaraci a akční plán ze dne 25. června 1993 přijatou na Světové konferenci o lidských právech, zejména část I odst. 28–29 a část II odst. 38 o systematickém znásilňování, sexuálním otroctví a nuceném těhotenství v ozbrojených konfliktech,
- s ohledem na Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) ze dne 18. prosince 1979 a Deklaraci OSN o odstranění násilí páchaného na ženách ze dne 20. prosince 1993¹,
- s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 z roku 2000 a č. 1820 z roku 2008 o ženách, míru a bezpečnosti, na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1888 z roku 2009 o sexuálním násilí páchaném na ženách a dětech v ozbrojených konfliktech, na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1889 z roku 2009 s cílem posílit provádění a monitorování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1960 z roku 2010, která vytvořila mechanismus pro získávání dat o sexuálním násilí při ozbrojených konfliktech a označení pachatelů tohoto násilí,
- s ohledem na jmenování zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro otázky sexuálně motivovaného násilí páchaného při ozbrojených konfliktech v březnu 2010,
- s ohledem na Pekingskou deklaraci a akční platformu, které byly přijaty na Čtvrté světové konferenci o ženách dne 15. září 1995, a na následné závěrečné dokumenty přijaté při příležitosti zvláštních zasedání OSN Peking +5 (2000), Peking +10 (2005) a Peking +15 (2010),
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN 54/134 ze dne 7. února 2000, která vyhlásila 25. listopad Mezinárodním dnem za odstranění násilí páchaného na ženách,
- s ohledem na Evropský pakt pro rovnost žen a mužů (2011–2020) přijatý Evropskou radou v březnu 2011²,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Strategie pro rovnost žen a mužů 2010–2015“ (KOM(2010)0491),
- s ohledem na akční plán Rady EU pro rovnost žen a mužů a pro posílení postavení žen v rámci rozvojové spolupráce (SEK(2010)0265), který má zaručit prosazování rovnosti žen a mužů v rámci práce EU s partnerskými zeměmi na všech úrovních,
- s ohledem na zprávu z roku 2011 o ukazatelích EU pro komplexní přístup k provádění

¹ A/RES/48/104.

² Příloha k závěrům Rady ze dne 7. března 2011.

rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU¹,

- s ohledem na ukazatele EU z roku 2010 pro komplexní přístup k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU,
- s ohledem na dokument nazvaný „Komplexní přístup k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU“² a na dokument nazvaný „Provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 posílené rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1820 v rámci SBOP“³, oba z prosince 2008,
- s ohledem na pokyny EU o násilí na ženách a dívkách a boji proti všem formám jejich diskriminace,
- s ohledem na závěry Rady ze dne 13. listopadu 2006 o prosazování rovnosti žen a mužů a uplatňování zásad rovnosti žen a mužů při řešení krizí,
- s ohledem na obecné standardy chování Evropské rady pro operace SBOP³ z roku 2005,
- s ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu přijatý 17. července 1998, zejména články 7 a 8, které definují znásilnění, sexuální otroctví, nucenou prostituci, nucené těhotenství a nedobrovolnou sterilizaci nebo jakékoliv další formy sexuálního násilí páchaného na ženách jako zločiny proti lidskosti a válečné zločiny,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu o 10. výročí rezoluce Rady bezpečnosti č. 1325 z roku 2000 o ženách, míru a bezpečnosti⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. května 2009 o rovnosti žen a mužů ve vnějších vztazích EU a při upevňování míru / budování státu⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 1. června 2006 o postavení žen v ozbrojených konfliktech a jejich úloze při obnově zemí po ukončení konfliktu a v demokratickém procesu v těchto zemích⁶,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a stanovisko Výboru pro rozvoj (A7-0429/2011),

A. vzhledem k tomu, že v posledních deseti letech po přijetí rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 došlo k omezenému pokroku; vzhledem k tomu, že se v některých případech zvýšily stanovené kvóty pro účast žen ve vládách a že se zvýšil počet žen v parlamentních institucích; vzhledem k tomu, že bylo zvýšeno povědomí o rozdílech mezi ženami a muži

¹ Dokument Rady 9990/11 ze dne 11. května 2011.

² Dokument Rady 15671/1/08 ze dne 1. prosince 2008.

³ Dokument Rady 8373/3/05 ze dne 18. května 2005.

⁴ P7_TA(2010)0439.

⁵ Úř. věst. C212E, 5.8.2010, s. 32.

⁶ Úř. věst. C 293E, 8.12.2006, s. 287.

v konfliktech; vzhledem k tomu, že přes veškeré snahy činí formální účast žen v mírových vyjednáváních, až na několik výjimek, méně než 10 %¹,

- B. vzhledem k tomu, že byl vytvořen post zvláštního zástupce OSN pro otázky sexuálního motivovaného násilí páchaného při ozbrojených konfliktech, který nyní zastává Margot Wallströmová;
- C. vzhledem k tomu, že sexuální násilí ve formě masového znásilňování, obchod s lidmi a jiné formy sexuálního zneužívání se stále používají jako válečné taktiky v konfliktních regionech po celém světě; vzhledem k tomu, že mocenské vakuum, které nastává v zemích po ukončení konfliktů, může vést ke zhoršení práv žen a dívek, jak jsme tomu byli svědky v Libyi a v Egyptě;
- D. vzhledem k tomu, že sexuální násilí v době války, ať už fyzické (riziko sterility, inkontinence, pohlavně přenosných chorob) nebo psychologické, má ničující dopady na své oběti, neboť tyto oběti jsou často stigmatizovány, odmítány, týrány a považovány za zneuctěné a mnoha případech bývají vyloučeny ze svého okolí a někdy se stávají oběťmi vražd;
- E. vzhledem k tomu, že i rodiny obětí jsou obzvláště dotčeny a vnímají sexuální násilí jako ponížení; vzhledem k tomu, že děti vzešlé ze znásilnění mohou být odmítány; vzhledem k tomu, že toto odmítnutí může mít brutální podobu odložení po porodu nebo vraždy novorozeného dítěte;
- F. vzhledem k tomu, že Vídeňská deklarace, přijatá 25. června 1993 Světovou konferencí OSN o lidských právech, stanoví, že „Lidská práva žen a dětí ženského pohlaví jsou nezcizitelnou, nedílnou a nedělitelnou součástí všeobecných lidských práv“.
- G. znepokojen skutečností, že ve většině případů pachatelé sexuálního násilí zůstanou nepotrestáni, jak ukazuje příklad z Kolumbie, kde je sexuální násilí páchané na ženách během ozbrojených konfliktů systematickou a skrytou praxí, která zůstává prakticky zcela nepotrestána, a vzhledem k tomu, že tento druh násilí by měl být považován za válečný zločin;
- H. uznává, že ženy v armádě a/nebo pracující v civilních organizacích usilujících o udržení míru hrají důležitou roli jako osoby, které jdou příkladem, mezikulturní prostředníci a osobnosti motivující místní ženy a potírající stereotypy u místních mužů, kromě toho také lépe komunikují s místními ženami,
- I. vzhledem k tomu, že ve většině zemí se opatřením zaměřeným na otázku rovnosti pohlaví nevěnuje dostatečná pozornost, otázka rovnosti pohlaví je považována za podřadný problém a překážky, které brání pokroku v oblasti rovnosti pohlaví a práv žen, bývají často ospravedlňovány kulturními, náboženskými, sociálními a hospodářskými zvyklostmi;

¹ Desetiletá kvantitativní studie dopadů provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 z roku 2000 o ženách, míru a bezpečnosti při zajišťování trvalého míru, závěrečná zpráva Odboru OSN pro mírové operace z roku 2010.

- J. vzhledem k tomu, že je potřeba klást důraz na rovnost žen a mužů od samého počátku plánování civilních a bezpečnostních misí, vzhledem k tomu, že mírové mise se osvědčily jako stěžejní při zohledňování rovnosti žen a mužů při provádění prevence, demobilizace a obnovy po konfliktu,
- K. vzhledem k tomu, že historie prokázala, že válčení je převážně mužskou činností, a že se proto lze domnívat, že by mimořádné schopnosti žen při vyjednávání a nenásilí mohly velmi pozitivním způsobem přispět k mírovému předcházení a mírovému řešení konfliktů;
- L. vzhledem k tomu, že význam zapojení žen a přihlížení k rovnosti žen a mužů je zdůrazněn skutečností, že tam, kde je zapojeno více žen do řešení konfliktů, procesů budování míru a mírových jednání, se řeší více oblastí obnovy a upevnění mírového stavu: tržní infrastruktura, silnice ve venkovských oblastech, zdravotnická zařízení, dostupné školství a mateřské školy apod.;
- M. vzhledem k tomu, že v roce 2010 bylo přijato 17 ukazatelů pro komplexní přístup¹ a byly podniknuty úspěšné snahy předložit první monitorovací zprávu založenou na těchto ukazatelích v roce 2011²; vzhledem k tomu, že jsou zapotřebí komplexní monitorovací zprávy EU založené na jasné metodologii a adekvátních ukazatelích;
- N. vzhledem k tomu, že národní akční plány o ženách, míru a bezpečnosti jsou nezbytné a měly by vycházet z jednotných minimálních evropských standardů, pokud jde o jejich cíle, provádění a monitorování napříč EU;
- O. vzhledem k tomu, že Komise dne 31. srpna 2011 rozhodla o uvolnění dalších 300 milionů EUR na mír a bezpečnost v Africe; vzhledem k tomu, že v roce 2011 patří k aktuálním konfliktním regionům dvanáct afrických států, které mají dohromady odhadem 386,6 milionu obyvatel;
- P. vzhledem k tomu, že v situacích po ukončení konfliktu, kdy dochází k rekonstrukci a opětovné integraci, jsou institucionální mechanismy pro rovnost žen a mužů a úsilí o její dosažení účinnými prvými kroky k ochraně a podpoře práv žen; vzhledem k tomu, že zapojení všech příslušných aktérů, jako jsou vlády a političtí představitelé, nevládní, skupiny občanské společnosti a zástupci akademické obce, i přímá účast ženských organizací a sítí – kterým by měla být poskytnuta politická, finanční a právní podpora, včetně podpory pro nejzranitelnější členy společnosti, jako jsou migrující osoby, vnitřně vysídlené osoby a migrující a navrátilší se ženy;
- Q. vzhledem k tomu, že základní příčina zranitelnosti žen v konfliktních situacích často spočívá v omezeném přístupu žen, mimo jiné, ke vzdělávání a k pracovnímu trhu, a vzhledem k tomu, že rovnocenné ekonomické zapojení žen je proto nezbytnou podmínkou boje proti násilí v ozbrojených konfliktech, které je orientováno na jedno pohlaví; vzhledem k tomu, že účast žen ve správě věcí veřejných, ať při mírových jednáních nebo jejich úloha v rámci mírového přechodu je nadále omezená, a zůstává proto hlavní prioritou a je velice důležitým prvkem při dosahování rovného postavení žen,

¹ Dokument Rady 11948/10 ze dne 14. července 2010.

² Dokument Rady 9990/11 ze dne 11. května 2011.

Ženy na vedoucích pozicích při zajišťování míru a bezpečnosti

1. žádá, aby EU stanovila účast žen v mezinárodních týmech, které vedou mírová vyjednávání, jako základní podmínku pro poskytnutí podpory v rámci mírového procesu; žádá, aby se docílilo pokroku s ohledem na stálé zapojení žen na vedoucích pozicích, místních organizací pro ženská práva nebo skupin občanské společnosti do vyjednávání během celého mírového procesu;
2. zdůrazňuje význam politického dialogu pro posílení postavení žen a žádá, aby delegace EU zařadily záležitosti týkající se žen, míru a bezpečnosti do svého dialogu o politice a lidských právech, který vedou s hostitelskou vládou; vyzývá Komisi, Evropskou službu pro vnější činnost (EEAS) a členské státy, aby prosazovaly a podporovaly posílení účasti žen v rámci vztahů se státy a organizacemi mimo Unii;
3. vítá akční plán EU pro rovnost žen a mužů a pro posílení postavení žen v oblasti rozvoje a vyzývá vysokou představitelku EU, aby přijala všechna nezbytná opatření s cílem nabídnout vhodné a účinné školení zaměstnancům delegací EU v otázce genderově vyváženého přístupu při provádění činností zaměřených na zachovávání míru, prevenci konfliktů a budování míru; žádá Komisi a členské státy, aby zajistily poskytnutí odpovídající technické a finanční pomoci na podporu programů umožňujících ženám plně se zapojovat do vedení mírových jednání a poskytujících ženám pravomoci v občanské společnosti jako celku;
4. vyzývá EU a členské státy, aby aktivně propagovaly navýšení počtu žen působících v armádě a civilních mírových operacích, zejména ve vedoucích pozicích, a za tím účelem vyzývá k:
 - vnitrostátním kampaním, které propagují armádu a policejní složky jako reálnou možnost pro ženy i muže, s cílem odstranit případné stereotypy; tyto kampaně by měly zahrnovat osvětové akce a dny otevřených dveří informující o možnostech vzdělávání a práce v ozbrojených silách;
 - přezkumu politiky povyšování u armády s cílem zjistit, zda ženy, ačkoli jsou postaveny na úroveň mužským kolegům a k příslušnosti k pohlaví se nepřihlíží, nejsou při postupném povyšování znevýhodňovány;
 - zavedení příznivějších politik vůči ženám v armádě, jako je například možnost odejít na mateřskou dovolenou;
 - zviditelňování příkladného chování – žen, které prokázaly odvahu a které rozvíjí činnost, jejímž cílem je zajištění změn;
 - větší účasti žen, zejména v civilních operacích, na vysokých postech a ve vztazích s místním společenstvím;
 - důkladnému vzdělávání mužů i žen zapojených do kontaktů s civilním obyvatelstvem, pokud jde o rovné postavení žen a mužů, o ochranu speciálních potřeb a lidských práv žen a dětí v konfliktních situacích, ale také o kulturu a tradice hostitelské země, s cílem zlepšit ochranu zúčastněných osob a zajistit,

aby mezi vzděláváním poskytovaným ženám a mužům neexistovaly žádné rozdíly;

5. vyzývá k odpovídajícímu financování ze strany EU, včetně financování z nástroje stability, na podporu účinného zapojení a příspěví žen do zastupitelských organizací na vnitrostátní i místní úrovni a na všech úrovních přijímání rozhodnutí při řešení konfliktů, mírových jednáních, budování míru a plánování po ukončení konfliktu;
6. poukazuje na potřebu zavést kodex chování pro osoby sloužící ve vojenských a civilních misích EU, který jasně stanoví, že sexuální zneužívání představuje neospravedlnitelné a kriminální chování, a žádá, aby tento kodex byl přísně uplatňován v případech, kdy se sexuálního násilí dopustí humanitárních pracovníků, zástupců mezinárodních organizací, členů mírových jednotek a diplomatů, a byly v těchto případech prováděny přísné správní a trestněprávní postihy; vyzývá k nulové toleranci sexuálního zneužívání dětí, dívek a žen v ozbrojených konfliktech a v uprchlických táborech a v tomto smyslu vítá nedávné vyšetřování OSN, co se týče údajného sexuálního zneužívání, kterého se měly dopouštět mírové jednotky na misi OSN v Pobřeží slonoviny;

Dopad ozbrojených konfliktů na ženy

7. důrazně odsuzuje používání sexuálního násilí proti ženám jako válečné zbraně a považuje je za rovnocenné válečnému zločinu; uznává hluboké psychické a fyzické rány, které zneužívání na obětech zanechává, a závažné následky, které způsobuje i jejich rodinám, zdůrazňuje, že tento jev musí být řešen prostřednictvím podpůrných programů pro oběti, a naléhavě vyzývá k mobilizaci politického vedení s cílem předložit koordinovaný soubor opatření pro prevenci a omezení využívání sexuálního násilí jako válečné zbraně; v tomto ohledu poukazuje na trvale dramatickou situaci v Kongu; připomíná, že v období od 30. července do 4. srpna 2010 docházelo v hornické oblasti východního Konga k masovému znásilňování gangy, že v roce 2009 bylo nahlášeno minimálně 8300 případů znásilnění a v prvním čtvrtletí roku 2010 bylo nahlášeno minimálně 1244 případů znásilnění, což je v průměru 14 znásilnění denně; poukazuje na to, že tato situace se nezměnila ani v roce 2011; žádá mise EU v Demokratické republice Kongo – EUPOL RD Congo a EUSEC RD Congo – aby z boje proti sexuálnímu násilí a účasti žen učinily hlavní prioritu v kontextu úsilí o reformu bezpečnostních složek v Kongu;
8. zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že sexuální násilí, jehož oběťmi jsou zejména ženy a děti, zhoršují mimo jiné rozdíly mezi muži a ženami, šíření násilí – obecně a zejména militarizací společnosti – a rozpad struktury společnosti, měla by být zvláštní pozornost věnována prevenci takových válečných zločinů a měly by na jejich prevenci být vyčleněny zdroje;
9. vyzývá členské státy, aby prosazovaly přijetí opatření v oblasti rodinného poradenství s cílem omezit negativní dopady ozbrojených konfliktů na rodinný život;
10. vyzývá k užší spolupráci s místními organizacemi žen, aby došlo k zavedení systému včasného varování, což by mohlo umožnit předcházet zneužívání nebo snížit počet jeho případů;

11. žádá Komisi, aby pomocí dostupného financování a budování kapacit podporovala místní skupiny občanské společnosti, zejména organizace žen a organizace, které rozvíjí programy zohledňující otázku pohlaví, s cílem umožnit jim plnit úlohu strážců, zejména v případech, kdy tak nečiní stát;
12. je rozhořčen tím, že pachatelé sexuálního násilí nadále unikají nepotrestání; vyzývá k ukončení beztrestnosti pachatelů sexuálního násilí; žádá, aby si vnitrostátní orgány vynutily dodržování platných zákonů týkajících se beztrestnosti; vyzývá k posílení soudního systému pomocí vzdělávání soudců a státních žalobců, pokud jde o vyšetřování případů sexuálního násilí a ukládání trestů za tyto činy; žádá proto, aby soudní případy byly zviditelňovány a zveřejňovány a aby toto zviditelnění bylo použito jako nástroj k šíření stanoviska, že takové chování je nepřijatelné;
13. požaduje, aby otázka beztrestnosti byla zásadním faktorem v mírových vyjednáváních, protože bez spravedlnosti nemůže existovat mír a pachatelé musí být postaveni před soud a čelit trestu za své činy; zdůrazňuje, že beztrestnost nesmí být předmětem jakýchkoli vyjednávání; připomíná, že soudní procesy s pachateli násilí na ženách ve válce jsou často příliš pomalé a znamenají pro oběti další utrpení, žádá proto, aby byla zajištěna spravedlnost jistá a stejná pro všechny, která bude respektovat rozumné lhůty a důstojnost žen, které se staly obětí války;
14. připomíná klíčovou úlohu vzdělání při emancipaci žen a dívek, avšak rovněž v boji proti stereotypům a pro vývoj smýšlení; žádá zavedení a/nebo posílení osvětových programů v rámci programů vzdělávacích, jež budou klást důraz na respektování důstojnosti žen;
15. vyzývá ozbrojené síly, aby provozovaly ženské nemocnice, které by se zabývaly sexuálním a psychickým násilím ve válečných oblastech.
16. žádá, aby ženy, které se staly obětí týrání a násilí během konfliktů, mohly podávat stížnosti u mezinárodních soudů, a to v důstojných podmínkách a pod ochranou těchto soudů před fyzickými útoky a před traumatem, které je způsobováno výslechy v situacích, jež jsou k traumatu necitlivé; žádá, aby v těchto případech dotyčné ženy získaly jak občanskoprávní, tak i trestní odškodnění a aby byly zavedeny podpůrné programy, které jim pomohou při hospodářském, sociálním a psychologickém začlenění;
17. vyzývá EU a členské státy, aby účinně podporovaly provádění pokynů EU o násilí na ženách a dívkách, a to specifickými opatřeními jako:
 - zavedení efektivního systému monitorování všech soudních řízení a dalších postupů u případů takového násilí;
 - přijetí opatření, strategií a programů, které se budou soustředit nejenom na prvky ochrany a stíhání, ale zejména na prevenci;
 - programy, které zdarma poskytují přístup k poradenství ohledně zdravotního stavu a k psychologickému poradenství pro oběti násilí, které je poskytováno v jejich mateřské řeči a v souladu s jejich kulturou a zvyky a ženskými odbornicemi tam, kde to je možné;
 - programy, které nabízejí zdravotní kurzy a snadný přístup k literatuře, zejména

v oblasti reprodukčního a sexuálního zdraví, zaměřující se na ženy i na muže a osvětové kampaně uzpůsobené tak, aby zohledňovaly kultury národů, pro něž jsou určeny;

- konkrétní opatření s cílem zajistit ženám ve válečném konfliktu rovný přístup k systémům veřejného zdraví¹, zejména k základní zdravotní péči zahrnující ochranu v matky a dítěte, jak je vymezena Světovou zdravotnickou organizací², a ke zdravotnické gynekologicko-porodnické péči.
- vytvoření programů na ochranu svědků, aby oběti byly chráněny a povzbuzovány, aby vystoupily a svědčily proti svým útočníkům s vědomím, že při tom mají zaručenu ochranu;

18. zdůrazňuje, že je mimořádně důležité zajistit, aby ženy měly v procesu reformy soudnictví nebo v přechodných procesech rovnocennou úlohu, aby tak mohly účinně obhajovat prosazování stejných práv ve vnitrostátním systému soudnictví;
19. vyzývá Komisi, Evropský útvar pro vnější činnost a Parlament, aby našly způsoby, jak podpořit podepsání, ratifikaci a provádění Římského statutu z roku 1998 (pro Mezinárodní trestní soud) rozvojovými zeměmi, které tak dosud neučinily, jako krok nezbytný k ochraně sexuálních práv žen během války a k zamezení beztrestnosti pachatelů;
20. odsuzuje braní rukojmí a vyzývá k přísnějšímu trestání používání lidských štítů během konfliktů;
21. žádá, aby vězněné ženy byly umístovány do cel oddělených od mužů, především proto, aby se předcházelo sexuálnímu zneužívání;
22. zdůrazňuje význam práva na informace o osudech nezvěstných příbuzných a vyzývá strany ozbrojených konfliktů, aby přijaly všechna proveditelná opatření týkající se osob, které jsou prohlášeny za nezvěstné;
23. žádá zvláštní ustanovení umožňující dodatečnou ochranu žen proti znásilnění, nucené prostituci a jakékoli jiné formě sexuálně motivovaných trestných činů a zvláštní ochranu nastávajících matek a matek malých dětí, pokud jde o poskytování potravin a oděvů, evakuaci a dopravu a lékařská zařízení, s cílem předcházet nechtěným těhotenstvím a pohlavně přenosným chorobám, jako prioritní oblasti finančního nástroje na podporu rozvoje na období 2014–2020;
24. vyzývá Komisi, aby přezkoumala možnost vytvoření jednotek rychlého nasazení složených z vyškoleného personálu (např. lékařů, psychologů, sociologů a právních poradců) s cílem poskytovat okamžitou podporu obětem sexuálních trestných činů přímo na místě;

¹ Jak je stanoveno v článku 25 Všeobecné deklarace lidských práv a Evropské sociální chartě Rady Evropy (revidovaná verze), oddíl I, zásada 11.

² 56. světové zdravotnické shromáždění A56/27, provizorní bod pořadu jednání 14.18, 24. dubna 2003, Mezinárodní konference o základní zdravotní péči, Alma-Ata. 25. výročí, zpráva sekretariátu.

25. vítá přijetí rezoluce Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1960, která požaduje podrobné informace o osobách podezřelých ze spáchání sexuálního násilí během ozbrojených konfliktů; vyzývá členské státy, aby zvýšily své úsilí při provádění rezoluce č. 1960;
26. vyzývá k analýze možnosti přiměřené náhrady pro oběti v souladu s platnými mezinárodními a vnitrostátními právními předpisy, s přihlédnutím také k psychickým následkům rodin obětí a jejich dětí;
27. vyzývá Komisi a členské státy, aby posilovaly práva žen na přístup k půdě, dědictví, úvěrům a spoření v pokonfliktních situacích, zejména v zemích, kde nejsou vlastnická práva žen vymahatelná ze zákona nebo společensky uznávána;
28. zdůrazňuje, že ženy by se neměly vnímat jen jako zranitelné oběti, ale také jako silně diferencovaná skupina společenských aktérů, která disponuje cennými zdroji a schopnostmi a má své vlastní priority a problémy; trvá na tom, že ženy musí ovlivňovat běh událostí a svou činností spoluvytvářet proces vývoje; je toho názoru, že ženy které se staly obětí válečného konfliktu, by již neměly být považovány pouze za oběti války, ale spíše za aktivní činitele stabilizace a řešení konfliktů; zdůrazňuje, že ženy obecně tuto roli mohou plnit pouze tehdy, pokud se budou rovnoprávně podílet na rozhodování v politické a hospodářské oblasti;
29. zdůrazňuje, že chápání úlohy žen v poválečných společnostech a jejich podílu na poválečné rekonstrukci musí jít dále než jen k univerzalistickému příběhu o „válečných zkušenostech žen“ a že je třeba uznat specifika a rozdílnost ženských zkušeností;

Doporučení

30. vyzývá k vytvoření funkce zvláštního zástupce EU pro ženy, mír a bezpečnost v rámci ESVČ s cílem účinněji začlenit genderový úhel pohledu a udržovat vztahy s protějšky v OSN; vyzývá, aby všechny relevantní politiky EU, pracovní skupiny a jednotky/koordinační místa, které se zabývají otázkami rovnosti žen a mužů a bezpečností, byly koordinovány a napojeny na tohoto zvláštního zástupce EU, což by zajistilo soudržnost a účinnost a systematické, konzistentní a komplexní provádění strategií a opatření, které mají být přijaty;
31. vyzývá k podpoře a uznání neformální pracovní skupiny pro ženy, mír a bezpečnost;
32. žádá, aby byla věnována zvláštní pozornost rovnosti žen a mužů v oblasti mírového výzkumu, předcházení konfliktům a jejich řešení, v rámci operací na zachování míru a obnovy po ukončení konfliktu a aby do strategických dokumentů jednotlivých zemí bylo začleněno hledisko rovnosti žen a mužů;
33. naléhavě doporučuje Evropskému útvaru pro vnější činnost, Komisi a členským státům, aby do svých opatření zaměřených na ženy v oblastech zasazených konflikty začlenily rozvojová hlediska, zejména uznání práva matek na ochranu a podporu a na péči o děti a jejich výchovu a rovněž zdravotní péči a ekonomické zabezpečení žen, a věnovaly při tom zvláštní pozornost otázce vlastnických práv, zejména pokud jde o vlastnictví půdy a její obdělávání;

34. vítá rozhodnutí EU schválit seznam 17 ukazatelů, jejichž účelem je hodnotit, jak si EU vede při uplatňování rovnosti žen a mužů v nestabilních zemích, zemích zasažených konflikty či zemích, v nichž konflikt právě skončil; zdůrazňuje, že ukazatele, jejichž součástí by měla být také měření kvality, je nezbytné zlepšit; vyzývá Komisi a Evropský útvar pro vnější činnost, aby v průběhu plánování a provádění zohlednily závěry vycházející z tohoto hodnotícího procesu.
35. vyzývá Evropský útvar pro vnější činnost, aby v souladu s článkem 9 rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 zajistil, aby plánování, provádění a sledování iniciativ jednotlivých zemí na prosazování rovnosti žen a mužů v situacích před vypuknutím konfliktu, během něj i po něm byly řízeny na úrovni delegací s cílem zaměřit se lépe na specifická hlediska v různých kontextech a pravděpodobnost stávajícího regionálního rozměru;
36. vyzývá členské státy, aby přijímaly, prováděly a monitorovaly své národní akční plány pro ženy, mír a bezpečnost; opakuje výzvu EU a členským státům, aby ve svých plánech a strategiích stanovily soubor minimálních standardů založených na realistických cílech se specifickými ukazateli, měřítky, harmonogramy, přiděleným rozpočtem a účinnými mechanismy pro monitorování; zdůrazňuje význam zapojení nevládních organizací do rozvoje, provádění a monitorování akčních plánů;
37. vyzývá EU, aby zajistila vyvážený nábor do misí a operací a propagovala silnější přítomnost žen ve vedoucích pozicích, například jako vedoucí delegací EU do třetích zemí a vedoucí misí EU;
38. zdůrazňuje výzvu Komise, aby EU podporovala třetí země při dodržování a uplatňování mezinárodních závazků, jako je Úmluva o odstranění všech forem diskriminace žen, káhirský akční program, pekingská akční platforma a Deklarace OSN o rozvojových cílech tisíciletí;
39. silně podporuje začlenění poradců nebo kontaktních míst pro otázky rovnosti žen a mužů v rámci misí společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) a delegací EU a vyzývá místopředsdkyni Komise/vysokou představitelku, aby zabránila vykonávání dvojích funkcí a poskytla adekvátní zdroje a pravomoci;
40. zdůrazňuje význam, který mají kampaně zaměřené na zvýšení povědomí o dané problematice, pro boj proti stereotypům, diskriminaci (založené na pohlaví, kultuře či vyznání) a domácímu násilí a který mají pro rovnost mužů a žen všeobecně; poukazuje na to, že součástí těchto kampaní by měla být propagace pozitivního obrazu žen prostřednictvím zviditelnění jejich úlohy v médiích a reklamě, ve vzdělávacích materiálech a na internetu;
41. vyzývá k tomu, aby byl nastaven vhodný veřejný postup pro podání stížností v souvislosti s civilními misemi Evropské unie, který by pomáhal zejména při nahlašování sexuálního a genderového násilí; žádá MK/VP, aby do půlročního hodnocení misí SBOP zařadila podrobnou zprávu zabývající se otázkami žen, míru a bezpečnosti; vyzývá místopředsdkyni Komise / vysokou představitelku, aby do šestiměsíčního hodnocení misí SBOP zahrнула podrobné hlášení o ženách, míru a bezpečnosti; připomíná, že mise SBOP jsou jedním z nejdůležitějších nástrojů, kterým EU vyjadřuje, že se hlásí k cílům rezolucí

RB OSN 1820 a 1325 v zemích a regionech postižených krizí;

42. vyzývá k přidělení určitého rozpočtu na hodnocení a monitorování dat získaných na základě ukazatelů vyvinutých na úrovni EU; vyzývá k vytvoření konkrétních rozpočtových položek pro odborné znalosti a zkušenosti v oblasti rovnosti žen a mužů a pro projekty a aktivity týkající se žen, míru a bezpečnosti během misí SBOP;
43. vyzývá rozpočtový orgán EU, aby v budoucích nástrojích na podporu rozvoje pro období 2014–2020 zvýšil finanční prostředky přidělené na podporu rovnosti žen a mužů a prosazování práv žen;
44. vyzývá vysokou představitelku EU a Komisi, aby přijaly nezbytná opatření na zlepšení doplňkovosti všech finančních nástrojů vnější činnosti EU a zrychlení uvolňování prostředků z těchto nástrojů, jmenovitě Evropského rozvojového fondu, nástroje pro rozvojovou spolupráci, Evropského nástroje sousedství a partnerství, nástroje předvstupní pomoci, evropského nástroje pro demokracii a práva a nástroje stability s cílem zabránit fragmentaci reakcí EU na situaci žen ve válce;
45. vyzývá ke konkrétní podpoře Evropského institutu pro rovnost žen a mužů (EIGE), pokud jde o shromažďování, zpracování a šíření efektivních postupů prosazování rovnosti žen a mužů při provádění pekingských ukazatelů v oblasti žen a ozbrojených konfliktů;
46. zdůrazňuje důležitou roli, kterou hraje „Spolupráce Evropské komise a OSN na rovnosti pohlaví pro rozvoj a mír“, která si klade za cíl identifikovat přístupy, díky nimž by začlenila rovnost mužů a žen a lidská práva žen do nových podmínek poskytování pomoci, a poskytnout podporu vnitrostátním snahám partnerů v zájmu plnění mezinárodních povinností týkajících se rovnosti pohlaví a v zájmu sladění jejich závazku dosažení rovnosti pohlaví s odpovídajícími finančními přídělky ve vnitrostátních programech a rozpočtech pro rozvoj; zdůrazňuje, že tento projekt klade zvláštní důraz na roli žen v konfliktních a pokonfliktních situacích a zejména na správné provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325;
47. žádá Unii, aby v rámci nabízení pomoci pro poválečnou rekonstrukci podporovala zakládání škol s cílem zajistit lepší vzdělávání pro chlapce a dívky;
48. vítá jednotlivé iniciativy na vytvoření ukazatelů zohledňujících hledisko pohlaví a zaměřených na rychlé varování a dohled nad konflikty, jako například iniciativy OSN pro ženy, Rady Evropy, Švýcarské mírové nadace, organizace International Alert (Mezinárodní bdělost) a organizace Forum on Early Warning and Early Response (Fóra o včasném varování a včasné reakci);
49. zdůrazňuje, že je důležité, aby byly v oblasti zásobování vodou, sanitárních a hygienických opatření ženy postaveny do středu zájmu a zdůrazňuje proto význam zlepšení přístupu k bezpečné pitné vodě, přiměřeným sanitárním opatřením a vodě pro výrobní účely;
50. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Souvislosti

Na mezinárodní úrovni zahrnuje Pekingská akční platforma přijatá na Čtvrté světové konferenci o ženách, která se konala v Pekingu v roce 1995, ženy a ozbrojené konflikty mezi své strategické cíle a opatření. OSN pokračovala ve svých snahách posílit hlediska žen, míru a bezpečnosti prostřednictvím rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 z roku 2000 a č. 1820 z roku 2008.

Po těchto rezolucích následovaly rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1888 z roku 2009 o sexuálním násilí páchaném na ženách a dětech v ozbrojených konfliktech, rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1889 z roku 2009 s cílem posílit závazek OSN k rezoluci č. 1325, a rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1960 z roku 2010, která vytvořila mechanismus pro získávání dat a označení pachatelů sexuálních zločinů v ozbrojených konfliktech. Jmenování nového zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro otázky sexuálně motivovaného násilí páchaného při ozbrojených konfliktech – nyní tuto funkci zastává Margot Wallströmová – a ustanovení nového orgánu OSN pro rovnost žen a mužů, UN Women, posilují institucionální dohody v systému OSN týkající se podpory rovnosti žen a mužů a docílení lepšího postavení žen.

EU zavedla specifickou politiku v oblasti žen, míru a bezpečnosti. V roce 2008 Rada přijala dokument s názvem „Komplexní přístup k provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1325 a č. 1820 o ženách, míru a bezpečnosti ze strany EU“ i revidovaný operační dokument o provádění těchto rezolucí, konkrétně v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP). Navíc EU přijala pokyny EU o násilí na ženách a dívkách, které posílily status ženských práv v rámci celé politiky lidských práv EU.

Rámec EU byl také dokončen prostřednictvím akčního plánu EU pro rovnost pohlaví v rámci rozvojové spolupráce, který zajistí, že rovnost žen a mužů bude začleněna do všech aspektů práce EU s partnerskými zeměmi a na všech úrovních. Po komplexním přístupu byla přijata v rámci politiky EU o ženách, míru a bezpečnosti další opatření – byla ustavena interinstitucionální pracovní skupina pro ženy, mír a bezpečnost, která bude dohlížet na provádění, a v červenci 2010 byly přijaty ukazatele pro sledování provádění tohoto přístupu.

Od přijetí rezoluce č. 1325 je Evropský parlament velmi aktivní – vydal několik zpráv a doporučení ohledně žen, míru a bezpečnosti.

Doporučení

Zpravodajka pevně věří v zapojení většího počtu žen do prevence, zprostředkování a řešení konfliktů. Za tímto účelem vyzývá EU a členské státy, aby přijaly větší počet žen do armády, jak na vedoucí pozice, tak i na pozice nižší. Z hlediska rovnosti žen a mužů je nezbytné mít vysoce postavené pracovnice, ale přítomnost žen je velmi důležitá také v civilních operacích kvůli lepší spolupráci s místními ženami.

Ve fázi prevence musí být ženy více zapojeny na vedoucích pozicích, například ve vnitrostátních vládách a v politických strukturách. Pro splnění tohoto požadavku je zásadní

posílit postavení místních žen. Lze toho docílit v první řadě vzděláním: vzdělání na prvním a druhém stupni je klíčové pro rozvoj intelektu mladých dívek i chlapců, stejně jako je klíčové je naučit dovednostem, které jim umožní dosáhnout vyšší životní úrovně. Dobré vzdělání na prvním stupni má také velký význam pro oslabení stereotypů ohledně role žen a mužů. Zdravotní výchova, zejména pokud jde o reprodukční zdraví a zdraví rodiny, je také nesmírně důležitá, protože vytváří pocit kontroly nad vlastním tělem a odstraňuje prvek tajuplnosti ve vztahu k fyziologii. Reprodukční vzdělání může posloužit rovněž k předcházení šíření pohlavně přenosných chorob nebo k prevenci nechtěných těhotenství. Dalším zásadním faktorem pro zlepšení postavení žen je finanční nezávislost, kterou lze podpořit přidělením fondů na podporu malých podniků vlastněných ženami. Ženy, které mají lepší vzdělání a jsou více finančně nezávislé, se mohou cítit způsobilejší k vykonávání funkcí ve vedoucích pozicích v místních společenstvích nebo i na vnitrostátní úrovni.

Ve fázi zprostředkování by EU měla podmínit mírové procesy účastí žen jak v mezinárodních vyjednávacích týmech, tak i na místní úrovni. Účast žen u jednacího stolu není jen logická z hlediska poměrného zastoupení, ale také z hlediska přidané hodnoty. Ženy představují 50 % populace a měly by tedy být vyvinuty snahy docílit poměrného zastoupení žen při vyjednávání. Ženy také přispívají jiným pohledem na další klíčová témata, obzvláště pokud jde o ukončení beztrestnosti. Jelikož ženy představují většinu obětí sexuálního zneužívání, je zcela nezbytné, aby získaly silný hlas, aby se zajistila jejich ochrana a docílilo přiměřeného odškodnění. Oběti by měly rovněž mít přístup k psychologickému, lékařskému a právnímu poradenství; důležité je i vytvoření bezpečnějších programů na ochranu svědků, aby oběti mohly vystoupit a svědčit bez strachu, že jim jejich útočníci ublíží.

V souvislosti s beztrestností zpráva zdůrazňuje, že nelze dopustit, aby byla nadále trpěna, tvrdí, že bez spravedlnosti není mír, a požaduje, aby pachatelé byli za své činy postaveni před soud.

Ve fázi budování míru je účast žen zásadní, protože ženy jsou jakožto pilíře společenství obeznámenější se společenskými a praktickými potřebami než muži. Jsou to právě ženy, které tráví většinu svého času ve vesnicích či městech, a mají tedy hlubší znalosti o praktických potřebách, které by měly být zahrnuty do projektů budování míru, jako jsou potřeby tržní infrastruktury, zdravotnických zařízení, dostupných systémů škol apod.

Jedním z klíčových požadavků této zprávy je výzva k vytvoření pozice zvláštního zástupce EU pro ženy, mír a bezpečnost. EU má politiky týkající se žen, bezpečnosti a míru, má pracovní skupiny a kontaktní místa pro otázky rovnosti žen a mužů zabývající se ženami a bezpečností, ale chybí jí centrální jednotka, která by jejich různorodé kroky koordinovala. Vytvoření funkce zvláštního zástupce pro ženy, mír a bezpečnost by poskytlo soudržnost a účinnost u všech politik a opatření a také by to byl styčný bod pro hladší spolupráci s OSN.

Dále je při budování základů pro zajištění rovnosti žen a mužů v EU zásadní neslučovat funkce poradců pro otázky rovnosti žen a mužů v rámci misí SBZP, což by vedlo k nedorozumění a oslabení priority hlediska rovnosti žen a mužů v rámci této politiky.

Dalším klíčovým prvkem zprávy je přijímání, provádění a monitorování národních akčních plánů členskými státy; je zohledněno, že podle nejnovějších statistik má 10 členských států EU národní akční plán pro ženy, mír a bezpečnost a dalších 5 členských států své akční plány

právě dokončuje¹. Ve zprávě se zdůrazňuje potřeba začlenit do národních plánů ukazatele EU, aby byl zajištěn soubor jednotných standardů pro rovnost žen a mužů a bezpečnost po celé EU.

¹ Zpráva o ukazatelích EU pro komplexní přístup, dokument Rady 9990/11.

8. 11. 2011

STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ

pro Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

o situaci žen ve válce
(2011/2198(INI))

Navrhovatelka: Catherine Grèze

(*) Postup s přidruženými výbory – článek 50 jednacího řádu

NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

Programy vnější pomoci

1. vyzývá rozpočtový orgán EU, aby v budoucích nástrojích na podporu rozvoje pro období 2014–2020 zvýšil finanční prostředky přidělené na podporu rovnosti žen a mužů a prosazování práv žen;
2. vyzývá vysokou představitelku EU a Komisi, aby přijaly nezbytná opatření na zlepšení doplňkovosti všech finančních nástrojů vnější činnosti EU a zrychlení uvolňování prostředků z těchto nástrojů, jmenovitě Evropského rozvojového fondu, nástroje pro rozvojovou spolupráci, Evropského nástroje sousedství a partnerství, nástroje předvstupní pomoci, evropského nástroje pro demokracii a práva a nástroje stability s cílem zabránit fragmentaci reakcí EU na situaci žen ve válce;
3. žádá, aby byla věnována zvláštní pozornost rovnosti žen a mužů v oblasti mírového výzkumu, předcházení konfliktům a jejich řešení, operací na zachování míru a obnovy po ukončení konfliktu a aby do strategických dokumentů jednotlivých zemí bylo začleněno hledisko rovnosti žen a mužů;
4. žádá zvláštní ustanovení zajišťující dodatečnou ochranu žen proti znásilnění, nucené prostituci a jakékoli jiné formě sexuálně motivovaných trestných činů a zvláštní ochranu nastávajících matek a matek malých dětí, pokud jde o poskytování potravin a oděvů, evakuaci a dopravu a lékařská zařízení, s cílem předcházet nechtěným těhotenstvím a

pohlavně přenosným chorobám, jako prioritní oblasti finančního nástroje na podporu rozvoje na období 2014–2020;

5. naléhavě doporučuje Evropskému útvaru pro vnější činnost, Komisi a členským státům, aby do svých opatření zaměřených na ženy v oblastech zasažených konflikty začlenily rozvojová hlediska, zejména uznání práva matek na ochranu a podporu a na péči o děti a jejich výchovu a rovněž zdravotní péči a ekonomické zabezpečení žen, a věnovaly při tom zvláštní pozornost otázce vlastnických práv, zejména pokud jde o vlastnictví půdy a její obdělávání;
6. vyzývá Komisi a Evropský útvar pro vnější činnost, aby prozkoumaly vytvoření mechanismu pro poskytování lékařské a psychologické podpory ženám, jež se staly oběťmi násilí v době války, kterou musí vždy zajišťovat lékařky, s cílem vytvořit metody pro postupné a hladké znovuzачlenění těchto žen do společnosti, např. tím, že se jim najde práce a obnoví se jejich sociální stabilita a integrita;
7. vyzývá Evropský útvar pro vnější činnost, aby jmenoval zvláštního zástupce pro ochranu žen v oblastech zasažených konfliktem, jehož úkolem by bylo dohlížet na to, zda jsou všechny cíle vnější činnosti EU v souladu se základním cílem, jímž je dodržování lidských práv; trvá na tom, že tento zástupce by se měl zabývat také otázkou pohlavní identity a zákazem diskriminace;
8. vítá akční plán EU pro rovnost žen a mužů a pro posílení postavení žen v oblasti rozvoje a vyzývá vysokou představitelku EU, aby přijala všechna nezbytná opatření s cílem nabídnout vhodné a účinné školení zaměstnancům delegací EU v otázce genderově vyváženého přístupu při provádění činností zaměřených na zachovávání míru, prevenci konfliktů a budování míru; žádá Komisi a členské státy, aby zajistily poskytnutí odpovídající technické a finanční pomoci na podporu programů umožňujících ženám plně se zapojovat do vedení mírových jednání a poskytujících ženám pravomoci v občanské společnosti jako celku;
9. vítá rozhodnutí EU schválit seznam 17 ukazatelů, jejichž účelem je hodnotit, jak si EU vede při uplatňování rovnosti žen a mužů v nestabilních zemích, zemích zasažených konflikty či zemích, v nichž konflikt právě skončil; zdůrazňuje, že ukazatele, jejichž součástí by měla být také měření kvality, je nezbytné zlepšit; vyzývá Komisi a Evropský útvar pro vnější činnost, aby v průběhu plánování a provádění zohlednily závěry vycházející z tohoto hodnotícího procesu.
10. vyzývá Komisi, aby přezkoumala možnost vytvoření jednotek rychlého nasazení složených z vyškoleného personálu (např. lékařů, psychologů, sociologů, právních poradců atd.) s cílem poskytovat okamžitou podporu obětem sexuálních trestných činů přímo na místě;
11. vyzývá Evropský útvar pro vnější činnost, aby v souladu s článkem 9 rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 zajistil, aby plánování, provádění a sledování iniciativ jednotlivých zemí na prosazování rovnosti žen a mužů v situacích před vypuknutím konfliktu, během něj i po něm byly řízeny na úrovni delegací s cílem zaměřit se lépe na specifická hlediska v různých kontextech a pravděpodobnost stávajícího regionálního rozměru;

12. žádá Komisi, aby pomocí dostupného financování a budování kapacit podporovala místní skupiny občanské společnosti, zejména organizace žen a organizace, které rozvíjí programy zohledňující otázku pohlaví, s cílem umožnit jim plnit úlohu strážců, zejména v případech, kdy tak nečiní stát;

Ochrana žen před všemi formami sexuálního násilí a násilí páchanému na základě pohlaví; posílení postavení žen v předcházení konfliktům, zachovávání mírů a obnova po ukončení konfliktu

13. zdůrazňuje, že s cílem zajistit, aby činnost EU týkající se otázek souvisejících s pohlavím v nestabilních zemích, kde probíhá konflikt nebo v zemích po ukončení konfliktu, měly kladný a dlouhodobý dopad, by mělo dojít k přenesení odpovědnosti na místní a nestátní aktéry, včetně organizací žen, které by měly mít významnější úlohu;

14. vyzývá Komisi a Evropský útvar pro vnější činnost, aby podporovaly zapojení a účast místních ženských organizací, a to do přípravy a diskuse o jednáních a opatřeních po ukončení konfliktu;

15. vyzývá vysokou představitelku EU a Komisi, aby zajistily, že při plánování opatření a finančních nástrojů pro vnější činnost EU bude věnována zvláštní pozornost organizacím žen fungujícím na místní úrovni a tomu, aby jim byly přiděleny dostatečné prostředky, aby mohly hrát přední úlohu v projektech souvisejících se situacemi před konfliktem, během konfliktu a po ukončení konfliktu, přičemž zvláštní důraz je třeba klást na osvědčené postupy při zřizování družstev pracovníků a přístup k mikroúvěrům;

16. žádá Evropský útvar pro vnější činnost, aby věnoval zvláštní pozornost rostoucímu počtu znásilnění žen z LGBT, k nimž dochází v situacích před konfliktem, během konfliktu a po jeho ukončení;

17. zdůrazňuje, že přestože znásilňování bývalo často používáno jako válečná zbraň, v posledních letech se situace v mnoha konfliktech v Africe stala skutečně velmi vážnou; vyzývá k užší spolupráci mezi EU a OSN s cílem posílit prevenci a zaměřit se na úlohu žen v programech LRRD;

18. zdůrazňuje, že je mimořádně důležité zajistit, aby ženy měly v procesu reformy soudnictví nebo v přechodných procesech rovnocennou úlohu, aby tak mohly účinně obhajovat prosazování stejných práv ve vnitrostátním systému soudnictví;

19. vyzývá Komisi, Evropský útvar pro vnější činnost a Evropský parlament, aby našly způsoby, jak podpořit podepsání, ratifikaci a provádění Římského statutu z roku 1998 (pro Mezinárodní trestní soud) rozvojovými zeměmi, které tak dosud neučinily, jako krok nezbytný k ochraně sexuálních práv žen během války a k zamezení beztrestnosti pachatelů;

20. odsuzuje brání rukojmí a vyzývá k přísnějšímu trestání používání lidských štítů během konfliktů;

21. žádá, aby vězněné ženy byly umístovány do cel oddělených od mužů, především proto, aby se předcházelo sexuálnímu zneužívání;

22. zdůrazňuje význam práva na informace o osudech nezvěstných příbuzných a vyzývá strany ozbrojených konfliktů, aby přijaly všechna proveditelná opatření týkající se osob, které jsou prohlášeny za nezvěstné;
23. poukazuje na to, že ženy, zejména vdovy, osamělé ženy a sirotci, mají problémy s návratem domů z uprchlických táborů a s vlastnictvím půdy kvůli tradičním stereotypům a kvůli obvyklému nárůstu sporů o půdu po dlouhodobých konfliktech; zastává názor, že destrukce struktury společnosti způsobená konflikty by se měla brát jako příležitost přebudovat takovou společnost způsobem, který ženám zaručí právo vlastnit půdu a práva na politickou účast obecně.
24. navrhuje jmenování stálého zpravodaje Evropského parlamentu pro rovnost pohlaví a práva žen ve vnějších vztazích EU, který by byl odpovědný také za oblast pohlavní identity a otázky nediskriminace.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	7.11.2011
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 24 - : 0 0 : 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Thijs Berman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Santiago Fisas Aixela, Fiona Hall, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Horst Schnellhardt, Giancarlo Scottà, Jan Zahradil
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Josefa Andrés Barea, Sophie Auconie, João Ferreira

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	22.11.2011
Výsledek konečného hlasování	+ : 25 - : 1 0 : 4
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Emine Bozkurt, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Raúl Romeva i Rueda, Nicole Sinclair, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Anne Delvaux, Sylvie Guillaume, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Kinga Gál